

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 36

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus

Sessió celebrada dia 11 d'abril del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. COMPAREIXENÇA RGE núm. 667/02, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Benestar Social, per tal d'informar sobre el II Fòrum Social Mundial celebrat a Porto Alegre entre els dies 29 de gener i 5 de febrer. 510

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 405/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a motius del viatge a Porto Alegre realitzat per la consellera de Benestar Social. **(Retirada)**. 520

2) RGE núm. 406/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despeses de desplaçament ocasionades pel recent viatge a Porto Alegre de la consellera de Benestar Social. **(Retirada)**. 520

3) RGE núm. 407/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despeses produïdes pel viatge a Porto Alegre de la consellera de Benestar Social. **(Retirada)**. 520

4) RGE núm. 408/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comitiva del viatge a Porto Alegre. **(Retirada)**. 520

---

5) **RGE núm. 409/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'activitats al qual va participar la consellera de Benestar Social a Porto Alegre. **(Retirada)**. 520

6) **RGE núm. 410/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la democràcia participativa de Porto Alegre a les Illes Balears. **(Retirada)**. 520

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sra. Presidenta. Maria Antònia Vadell substitueix Antoni Alorda.

EL SR. NADAL I BUADES:

Miquel Nadal substitueix Maria Antònia Munar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, moltes gràcies.

I. Compareixença RGE núm. 667/02, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Benestar Social, per tal d'informar sobre el II Fòrum Social Mundial celebrat a Porto Alegre entre els dies 29 de gener i 5 de febrer.

Tot seguit, idò, passarem al primer punt de l'ordre del dia, consistent en la compareixença amb número de registre 667/02, presentada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant el qual sol·licita la compareixença de la consellera de Benestar Social, per tal d'informar sobre el segon Fòrum Social Mundial celebrat a Porto Alegre entre els dies 29 de gener i 5 de febrer. És va publicar al BOPIB núm. 130, de dia 22 de febrer del 2002.

Assisteix l'Hble. Sra. Fernanda Caro i Blanco, Consellera de Benestar Social, acompanyada del director general de Cooperació, Sr. Llorenç Pons. Té la paraula la Sra. Fernanda Caro i Blanco per fer l'exposició oral.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot crec que he de fer una explicació del perquè he estat jo mateixa que he demanat comparèixer davant aquest parlament, davant aquesta comissió, per explicar els motius del viatge al segon Fòrum Social Mundial de Porto Alegre, i per tant per donar coneixement del que allà es va tractar, i els seus continguts.

Jo pens que el que hauria estat normal, quan el representant d'un govern, de qualsevol govern o institució, en aquest cas representants del Govern de la nostra comunitat autònoma, representants de mitjans de comunicació, i fins i tot, el que és més important, representants d'entitats socials participen en un fòrum mundial que aborda els principals problemes socials i polítics a nivell planetari, i que ho aborda -això sí- des de plantejaments com és la lluita per la igualtat, la lluita contra la pobresa, la lluita pels drets humans, el que hauria estat normal, pens jo, és que hagués estat el mateix parlament que demanàs als representants de la nostra comunitat que els transmetessin el debat, les propostes, en definitiva el pols d'aquell segon Fòrum Social Mundial, perquè en definitiva era el pols de moltes, moltíssimes organitzacions, països, entitats, partits polítics, organitzacions socials i polítiques en definitiva. I això no és una esperança meua, o una il·lusió que no tenguí un reflex a la realitat. Jo els posaré un exemple: Durant el Fòrum Social Mundial podem imaginar un fòrum en el qual es varen trobar més de 60.000 persones d'arreu del món, ens vàrem trobar també moltíssimes persones de l'Estat espanyol. Jo posaré un exemple: vàrem coincidir amb uns companys, meus en aquest cas, perquè també participaven membres de partits polítics, i en aquest cas uns companys d'Izquierda Unida de l'Ajuntament de Jaén, que estan a l'oposició, i que són regidors d'aquest ajuntament. Com saben, en aquest municipi el govern és del Partit Popular. Quan vàrem tornar d'aquell viatge, i així ens ho varen fer a saber, ens varen enviar aquesta moció que a proposta del meu grup polític va ser aprovada pel conjunt, pel plenari de l'ajuntament, com dic, governat pel Partit Popular, una moció que es titula *Porto Alegre, globalicemos los derechos y la esperanza*. I en un acord únic, "*El Pleno municipal del Ayuntamiento de Jaén acuerda trasladar una felicitación al Ayuntamiento de Porto Alegre por la celebración en dicha ciudad del segundo Foro Social Mundial, así como facilitar la participación de organizaciones y colectivos sociales de Jaén en el Foro Social Mundial los próximos años*".

Un altre exemple, jo crec que ho saben perquè es va donar durant aquells dies, és que el secretari general de l'ONU va enviar una salutació a tots els participants a aquell segon Fòrum Social Mundial. El que vull il·lustrar amb aquestes dues qüestions, amb aquests dos exemples, és que des de la pluralitat de totes les ideologies, no estic parlant de la pluralitat de l'esquerra, s'estigui o no d'acord amb els plantejaments concrets del Fòrum Social Mundial, s'ha reconegut el seu interès, el seu valor, i se li ha donat als participants la consideració que mereixen, des d'ajuntaments, com és

l'Ajuntament de Jaén, amb totes les seves forces polítiques, com és el propi secretari general de l'ONU.

Aquí, a la nostra comunitat, s'han donat dos fenòmens, ben diferenciats, ben polaritzats jo diria. Un dels fenòmens, des de l'esquerra, i és que s'ha donat un moviment previ i posterior al segon Fòrum Social Mundial d'activació d'un moviment social i polític que es concreta en la creació de fòrums socials locals, en fòrums per la globalització social, en plataformes ciutadanes, i que estan participant de manera activa en un debat mundial per tal de cercar respostes i solucions a les problemàtiques que genera la pobresa, la desigualtat, la guerra, l'exclusió, etcètera. Aquest és un fenomen que s'està donant, que està al carrer, al qual estan adherits moltíssimes organitzacions socials i polítiques de la nostra comunitat. Per tant, ja hi ha una conseqüència clara i positiva, i a més que no ens allunya del que està passant a la resta del món.

I un segon fenomen, des de la dreta, clarament polaritzat. Des de la dreta el que s'ha donat, ja abans d'arribar, abans de poder aportar les conclusions d'aquell segon Fòrum Social Mundial, un atac contra el Govern, i en concret contra la meua persona com a consellera de Benestar Social, menyspreant el que era el Fòrum Social Mundial, supòs que des de l'absolut desconeixement del que era i del que és, estigmatitzant els participants, i ho he de dir, perquè és cert, amb mentides grolleres. He de recordar un article del Sr. Martín Soledad, "*Desde la cuesta de San Jerónimo*", en el qual es deia, quan jo ja era aquí, que m'havia quedat una setmana més per gaudir dels camavals a Rio de Janeiro. Bé, com que això no s'ha desmentit, doncs crec que s'ha de contestar aquí que efectivament ell estaria a la Cuesta de San Jerónimo, però jo estava aquí, a Mallorca fent feina.

I sobretot, crec que el que s'ha intentat des de la dreta és evitar que aquest fenomen es conegués com el que és, com un fenomen social i polític, de moviment d'organitzacions socials i polítiques i ciutadanes, de moltíssima envergadura; i per tant que es tengués la idea que era un moviment de quatre encaputxats, i de quatre persones que el que volien era carregar-se el valors fonamentals de la democràcia i del món occidental. Jo crec que els seus posicionaments clarament d'han desmuntat, quan a partir d'aquest segon Fòrum Social Mundial, i prèviament també, s'ha generat en el món sencer un debat importantíssim, que suposa establir un debat sobre una alternativa al món en el qual vivim.

De totes maneres, abans de parlar del Fòrum Social Mundial i d'aquesta alternativa, jo crec que podríem parlar un poquet de viatges, dels viatges dels membres del Partit Popular quan estaven al Govern, els podríem resumir en dues categories, si m'ho permeten. Per una part hi ha els viatges de Cañellas, i sobretot de Matas arreu del món: Xina, Mèxic, el Carib, escortats per una nombrosa comitiva -ja que després a les preguntes també em demanen qui havia format part d'aquest viatge-, d'empresaris illencs, l'objectiu dels quals era promocionar l'economia illenca a l'exterior. O potser, en paraules més planeres, afavorir des d'una institució pública interessos purament privats.

Hi ha una altra categoria de viatges dels alts càrrecs del Partit Popular a l'anterior legislatura, que és sobradament coneguda, i que està centrada en els països andins: Argentina, etcètera. Aquí l'objectiu també era la promoció de Balears a l'exterior, i l'establiment dels vincles familiars i d'amistat amb els vells immigrants. Tenim documentació gràfica extensa: "Matas considera que Balears necessita tenir una política exterior". N'hi ha alguna fins i tot que jo crec que és un poc fins i tot surrealista l'objectiu: "*El Govern llevará a Perú el sistema integrado de emergencias del 1 1 2*" Realment, no sé si l'1 1 2 és una de les emergències que més falta li fan al Perú. En fi, jo crec que el dossier és realment interessant. Ho dic perquè al llarg d'aquesta compareixença podré demostrar, i no només al llarg d'aquesta compareixença, amb la meua pràctica, que el viatge dels membres de la Conselleria de Benestar Social, en aquest cas al Fòrum Social de Porto Alegre, respon a interessos ben contraris, no a la defensa de grups d'interessos, sinó a l'intent de fer possible el que és la màxima del Fòrum Social Mundial, que un altre món sigui possible. Un altre món que de fet va ser el que aquesta màxima va ser la idea que va aglutinar milers de persones, milers d'organitzacions socials i polítiques, i que va ser a partir d'aquí que va començar tot el moviment social d'antiglobalització, o el que ara es diu el moviment de la globalització social.

He tret algunes dades que són ja molt conegudes, però jo les he tret en concret d'un article d'Ignasi Ramonet, i si els sembla les llegiré de manera textual. Diu Ignasi Ramonet: "*Con estupor descubrimos además que la aplicación sistemática en la mayoría de las regiones del planeta de estas políticas neoliberales había agravado las desigualdades, que si en 1960 el 20% de la población rica tenía unos recursos 30 veces superiores a los del 20% de los más pobres, en 1995 los recursos de los ricos eran 82 veces superiores; que en más de 70 países la renta per cápita era inferior a la de hace 20 años; que a escala planetaria 3.000 millones de personas, la mitad de la humanidad, vivía con menos de 2 dólares diarios. Finalmente, estimaciones recientes de la ONU muestran que las 225 personas de mayor fortuna del planeta poseen un patrimonio equivalente a la renta anual acumulada de 2.500 millones de personas, o sea el 40% de la población mundial; y que la fortuna de las 15 personas más ricas es superior al PIB total del conjunto de los países del África Subsahariana.*" Bé, la indignació cap a aquestes dades i cap a la progressió d'aquestes dades és el que va reunir al primer Fòrum Social Mundial a l'any 2000, també a Porto Alegre, i és el que va tornar a reunir a més de 60.000 persones en el segon Fòrum Social Mundial, també a aquesta ciutat.

Donaré també algunes dades que són interessants. Jo crec que ja són conegudes, però val la pena recordar, sobretot per recordar quin tipus d'esdeveniment el Partit Popular s'ha atrevit, ha gosat menysprear, un fòrum al qual varen participar 60.000 persones de 150 països, de 210 ètnies, que parlaven 186 idiomes, 15.230 delegats d'institucions polítiques al fòrum parlamentari, 11.600 joves de 48 països, 135 conferenciant, 2.400 periodistes, 466 diaris. Per suposat també conferenciant del calibre de persones com (...), com d'aquí, d'Espanya, Vázquez Montalbán, com persones vinculades a moviments cristians i moviments de la teoria de la liberalització, etcètera,

Leonardo Boff..., en fi, jo crec que ara fer menció de totes les persones que han participat i que li donen a aquesta conferència, a aquest fòrum un pes intel·lectual important ara es faria molt llarg.

I què és el que es va intentar en aquest fòrum a partir de la celebració de diferents conferències, seminaris, tallers, testimonis personals, d'una programació cultural paral·lela, d'altres fòrums simultanis, com va ser el fòrum parlamentari, el fòrum d'entitats locals, el fòrum de la infància, amb la participació d'UNICEF etcètera? Es va intentar en aquest fòrum a partir del desenvolupament temàtic de quatre eixos temàtics que parlaven de la producció de la riquesa i de la reproducció social, de l'accés a la riquesa i la sostenibilitat, de la presència de la societat civil en els espais públics, i del poder polític i l'ètica en la nova societat, s'intentava establir un discurs que unís les diferents sensibilitats, a la pluralitat de tota una sèrie d'organitzacions que estaven treballant des dels diferents àmbits: des de la lluita contra la pobresa, la lluita per la igualtat de gènere, la lluita per la defensa dels pobles indígenes, la lluita per l'abolició del deute extern, la lluita per l'eradicació de la fam en el món, etcètera; establir un discurs conjunt, establir també una forma d'actuar conjunta, i en definitiva establir el que són -això és cert- les línies d'actuació de l'esquerra política i social del segle XXI.

A la dècada dels 90 va ser una època en la qual les tesis neoliberals havien avançat d'una manera realment molt agressiva. Per altra part es donava una implantació durant aquesta dècada del capitalisme a nivell mundial; i per altra part també es visualitzava, es començava a visualitzar, però a la vegada es donava un trasllat del poder de decisió dels governs als grups financers. També es donava als anys 90 el predomini del que es va venir a anomenar pensament únic. Durant aquesta dècada, que semblava que no hi havia possibilitats més que d'adherir-se a tota aquesta dinàmica que el pensament únic aglutinava com a l'única forma d'actuar i de pensar possible, és quan es varen començar a gestar tots aquests moviments que, des de postures molt distintes i des de sensibilitats molt diverses varen veure la necessitat de començar a dibuixar línies d'actuació que canviassin la dinàmica que estava prenent el món.

A la vegada, es va començar a visualitzar de manera clara els resultats terribles, no únicament a nivell ecològic, sinó també a nivell social, amb les dades que abans he donat, de la devastació que produïa el sistema neoliberal. També a la vegada es comença a desemmascarar el que és un vertader govern ocult per damunt dels governs dels estats, el govern del capitalisme financer. Però a la vegada també es comença a articular una resposta que es construeix a partir dels encontres dels fòrums als quals es vol cercar, com he dit, maneres de donar resposta a aquesta realitat, i de construir un món diferent. I des de la màxima aquesta de pensar globalment però actuar localment, aquest pensament també s'ha anat traslladant a les nostres illes, les persones que varen participar a aquell fòrum, tant d'organitzacions socials com polítiques estan treballant ara aquí activament per tal de construir els fòrums locals que permetin articular també aquesta resposta.

Això jo comprenc que no deixa indiferent la dreta, no tant el viatge o no viatge, no tant els doblers que es puguin gastar en un viatge, jo crec que en això en tot cas fan demagògia, però és cert que jo comprenc que a la dreta inquieti tot aquest moviment que s'està produint, perquè està aquí, present, i perquè en definitiva els que formam part ara d'aquest govern estam a prop també d'aquest moviment, que és un moviment que tindrà els seus fruits. Per tant, jo crec que realment Porto Alegre ha tingut incidència a la nostra societat, tindrà encara més incidència, més enllà de les polèmiques demagògiques que vostès, senyors del Partit Popular, han intentat introduir en aquesta societat nostra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal. No intervindrà... Ah, perdó, és que correspon, segons el reglament, fer la suspensió, si el Grup Popular ho considera convenient.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Necessitaria que se suspengués deu minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, d'acord. Idò suspenem per deu minuts.

Recomença la comissió, i correspon en aquest moment intervenir al Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que intervindrà el diputat Sr. Buele, per un temps de deu minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista volem agrair a la consellera de Benestar Social que hagi volgut comparèixer a petició pròpia, per pròpia iniciativa, davant aquesta comissió d'assumptes socials, i que hagi vengut acompanyada pel director de Cooperació, el Sr. Llorenç Pons. De veres que li hem d'agraciar que ens hagi volgut informar sobre un fet, sobre un esdeveniment que des de la nostra perspectiva d'esquerra nacionalista i ecologista consideram que té la seva transcendència des d'uns anys cap a aquí creixent, i entenem que és el que va passar, es va fer i es continuarà fent probablement a Porto Alegre, no deixa de tenir repercussions a nivell exterior, fora de Brasil.

Volíem dir que al marge de les il·lustracions que ens ha volgut presentar avui capvespre, relatives per exemple a l'Ajuntament de Jaén, o grups i partits polítics determinats, o el secretariat de l'ONU, nosaltres el que valoram molt positivament és la informació que vostè hagi pogut recaptar allà, i la informació que vostè ens vagi transmetent, no només avui, sinó en posteriors oportunitats, que creim que s'ho paga, sobre aquell segon Fòrum Social Mundial celebrat a Porto Alegre. Nosaltres estam segurs que quan vostè va prendre la decisió d'anar-hi, era ben conscient que s'estava exposant a

determinades crítiques des de diversos sectors, no és un fet que passi desapercebut, el fet que un membre del primer govern progressista i nacionalista d'aquestes illes fes un viatge d'aquelles característiques, i suposam que vostè és ben conscient que podrien venir crítiques d'una utilització política partidària per part d'algun grup, o de comparacions d'aquest viatge seu, de vostè, amb viatges d'altres membres d'altres governs, o la pretensió de convertir en governamental allò que ha nascut i ha crescut com a no governamental, o relatiu a despeses públiques en matèria de cooperació amb països empobrits, tema sobre el qual vostè sap molt bé que el nostre grup parlamentari reclama sempre una escrupolositat en la destinació de recursos públics. Sabem, creim que vostè n'era ben conscient, i per tant, al marge de tot això, nosaltres el que li volem dir és que no necessitam que justifiqui cap altra cosa, sinó que l'únic que ens interessa és que la seva presència en un fòrum d'organitzacions i entitats socials com el de Porto Alegre no quedi en sac buit. Entenem que estimula i promou una altra manera d'exercir el poder i d'exercir el govern mitjançant allò que se'n diu la democràcia participativa, i a nosaltres ens agradaria ben molt que la seva anada a Porto Alegre contribuís de manera positiva a millorar la pràctica del nostre govern, seguint el lema que un altre món és possible, una altra manera de governar també.

Li volem dir que té tot el nostre suport en allò que faci vostè, com a membre del govern progressista i nacionalista, sobretot si fent-se present en esdeveniments com aquest llavors hi ha una traducció pràctica en una nova manera d'exercir el Govern a les nostres illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buele. A continuació li correspon la intervenció al Grup Parlamentari Socialista. El Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Hi ha dues qüestions en aquesta compareixença que les hauríem de destriar. Per una banda hi ha una visita de l'Hble. Consellera a les reunions que varen tenir lloc a finals de gener, o febrer, no me'n record... sí, la darrera setmana de febrer, dia 30 de febrer fins dia 5 d'abril..., dia 5 de febrer o una cosa així..., bé, és igual, no té molta d'importància, a Porto Alegre; i l'altra cosa el que significarien les reunions que varen tenir lloc a aquesta ciutat brasilera frontera a tres països. La decisió d'una consellera de visitar o no, o d'assistir o no, està molt en funció de la quantitat de coneixements que pugui rebre, que siguin d'aplicació a la situació de les nostres illes a partir d'una qüestió fonamental. Que aquestes reunions tinguin lloc a Porto Alegre és absolutament accidental, perquè els que varen decidir les organitzacions, començant per ATTAC, amb totes les altres que hi participen, l'han elegit perquè feia 14 o 15 anys que deu fer que va començar l'alcalde d'aquesta ciutat, Raul Pont, a procurar que en la gestió del pressupost de la seva ciutat hi intervinguessin els ciutadans, no sols els partits polítics, sinó

grups dels ciutadans organitzats. No es tracta en absolut d'una política assembleària, però sí que dins el Brasil, que la història de l'elaboració i execució dels pressuposts públics és (...) de greus deformacions lligades amb la concentració del poder, el pillatge dels recursos, el clientelisme polític i la corrupció, hi havia una altra manera de fer política, i aquesta experiència que es va fer, que és innovadora i que només es pot aplicar a Porto Alegre i no és exportable, perquè estam parlant que durant 15 anys açò ha procurat a un 78% de la població d'aquesta ciutat resoldre problemes que eren tan bàsics com gaudir d'aigua potable al seu domicili, o problemes d'allotjament, o fins i tot la gestió de l'escola, qüestió en què també intervé la municipalitat de Porto Alegre.

Sent aquest un emblema, es va agafar, i per açò també es trien les mateixes dates, mentre a un lloc molt més evolucionat, amb moltes comoditats, de les muntanyes suïsses de Davos es reunien la gent que està interessada, o està més decantada cap a una visió diferent del que és el desenvolupament i del que és el treball. Tenint en compte que hi ha dues forces contradictòries. Per una part hi ha el benestar de la persona, i a veure si els beneficis que es produeixen han de reforçar el benestar d'aquestes persones, i per una altra banda una visió molt més capitalista -que no vol dir empresarial, vol dir capitalista, els que manegen els diners-, que creu que aquest desenvolupament ha d'anar a una concentració cada vegada més forta dels recursos econòmics, òbviament en poques mans, cada vegada en menys mans, amb una trampa mortal, que s'ha convertit des del 89 o 90, que va començar a parlar-se de globalització seriosament a través de l'organització mundial, de l'Organització de Comerç, de mundialitzar i fer un mercat lliure a tot el món sense tenir en compte, òbviament, que hi havia un tant per cent de països, no parlem de població, primer de tot perquè no tenc la dada, que no hi poden assistir, que no poden seguir aquest ritme per la seva situació de subdesenvolupament.

Quan parlem de mundialització parlem, per una banda, d'una trampa mortal que diu que tot serà més barat; per una altra, allò efectiu, que és el que succeeix a *Galletas Fontaneda*, per exemple, a un poble de Palència durant aquests dies. El cost de la mà d'obra d'aquest poble és massa alt, la retiren i la duen a un lloc on sigui més rendible. Açò també significa mundialització.

Totes les persones, òbviament, que amb un criteri polític estan en contra del que representen les reunions de Davos, van considerar que s'havia de fer també una cimera mundial on anassin organitzacions no governamentals, persones significades, etc., etc., o fins i tot hi podien anar partits polítics, que creien que el desenvolupament, la feina i la riquesa produïda per aquesta feina estava mal repartida amb el sistema emblemàtic defensat a Davos, i així va ser que es va a Porto Alegre i es produeixen les manifestacions després de la reunió del SITEL o les manifestacions a Itàlia, a Gènova, quan la reunió de Roma.

Òbviament estam parlant d'una confrontació ideològica important, allà on nosaltres no podem ser passius, ni les Illes poden ser passives, ni les persones podem ser passives, sense

amagar que no tothom té tota la veritat, però que amb el sentit de globalització així amb el que significa la reunió de Davos, significaria, sobretot per a les cultures minoritàries com és la nostra, una pèrdua d'espai i de poder significativa i, per una altra banda, un gran interrogant sobre el futur econòmic i el benestar que puguin tenir els ciutadans en aquestes illes, a tot Espanya i arreu del món, si es pot dir arreu del món.

Si davant un moviment tan important pel que significa -no tenc temps d'explicar-ho però els aconsell que lleixin *Le Monde Diplomatique* perquè Ignasi Ramonet, el seu director, és un capdavanter del moviment ATTAC, que no solament ell sinó moltes personalitats escriuen sobre aquest fet per poder tenir un poc de visió de què es persegueix amb aquesta participació, amb aquesta mundialització sense excloure els pobles- si la Sra. Consellera i els seus equips han anat a veure de què es tractava per tenir una coneixement de primera mà sobre quins són els moviments socials que poden incidir, sense cap dubte i més a Europa que a un altre indret, i dic Europa més que un altre indret perquè Europa té una virtut fonamental, que és que té un grau de desenvolupament i benestar social que no coneix una altra part del món, però també és cert que té una situació de feblesa davant el que s'ha vingut a denominar el gendarme del món, que en aquests moments, òbviament sense comptar Xina, que encara no s'ha pronunciat, aquest paper està reservat a la política exterior que duen a terme els Estats Units, sense parlar del poble dels Estats Units, el govern dels Estats Units.

Si en funció d'açò es produeix una modificació favorable o les experiències acumulades poden ajudar a la millor governabilitat, que no crec jo que sigui cas que posi en pràctica o *orçamento participativo*, que diuen els portuguesos, estaria justificat el viatge. Si només va ser una excusa per anar fer..., no turisme, sinó un viatge per veure què passava i res més, òbviament que no estaria justificat. Però pel que he sentit i el que s'ha parlat veig que bàsicament és recollir un moviment de pensament que està molt més atracat a la majoria que avui constitueix el Govern d'aquesta comunitat i, en funció d'açò, crec que estaria justificat.

Les comparacions són excessives, jo crec que no són necessàries. Crec que aquí hem de discutir a veure si és important o no és important que quan es produeixen reunions d'aquests nivells s'hi assisteixi o no s'hi assisteixi, i està justificat per si mateix quant sigui a la rendibilitat, o la quantitat, o l'aportació d'idees, o dels contactes que puguin sorgir d'un viatge d'aquest (...), i en funció d'açò el Grup Socialista donarà suport, no suport, sinó que entendrà perfectament que forma part de la gestió del Govern no quedar aïllats. A pesar del fet que la política exterior no sigui competència de la comunitat autònoma, dins l'actual organització mundial que hi ha és impensable que hi hagi un poble que pugui subsistir econòmic i quant a funcionament democràtic sense tenir en compte el que succeeix no solament als veïns, sinó a molts de països que estan relacionats.

En funció d'açò estaria justificada, veuríem bé aquesta visita, i sobretot creim nosaltres que és un procés que està obert, que estarà molts d'anys obert perquè està en el moment,

després de quatre o cinc anys que fa que dura la pressió, tenint en compte que açò està sostingut per un desplegament militar important, creim que convé, si és ver que feim política, que vol dir parlar de les coses que són del comú de les persones que aquí viuen, creim que sí que estaria justificat el seguiment i la discussió no solament d'açò sinó de les conclusions que es van produir a la cimera de Porto Alegre per part d'aquestes organitzacions que creuen que hi ha una altra escala de valors que pot produir més benestar, més pau i més tranquil·litat als ciutadans d'aquest món.

Gràcies per la seva atenció, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari Popular intervindrà el diputat Sr. Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull agrair, com és natural, en primer lloc, la presència de la consellera i del director general, que tan amablement han vingut avui aquí a donar explicacions, suposadament a donar explicacions perquè, com aniré explicant, no han donat explicacions, al meu mode de veure, naturalment, del que va ser aquesta cimera del Fons Social Mundial i s'han limitat a una sèrie de comentaris molt superficials i molt genèrics que no han revelat ni tan sols els aspectes que els mitjans de comunicació explicaven aquí, a les Illes Balears, del que s'estava fent i del que estava succeint a Porto Alegre. Per tant, no se'ns ha parlat ni un segon d'aquesta qüestió; no se'ns ha explicat res del que s'ha fet i, naturalment, tampoc no s'han justificat els costos d'aquest viatge ni s'ha donat compte pràcticament d'ells.

Sí que voldria començar dient que amb l'estil que caracteritza la consellera, una nota d'EFE el primer dia que hi va haver un poquet de crítica respecte a aquest viatge és prou aclaridora, i posa entre cometes la manifestació de la consellera, que diu: "*Lógico que a quienes no quieren la igualdad de las personas les moleste que algunos opinemos que no hay que quedar al margen de un movimiento global imparable*". Llavors s'estén en consideracions de que *resultó más barato lo que será promocionar el negocio de Operación Triunfo por parte de los medios de comunicación*, etc., etc., però no té rebuig allò darrer que diu: "*Nuestra obligación es transmitir lo que allí se dijo, poner nuestro grano de arena en un proceso que, a partir del movimiento zapatista se han sumado miles y miles de organizaciones y personas vinculadas a partidos progresistas*".

Jo crec que és important dir això perquè vostè mateixa, amb les seves pròpies paraules, emmarca que estan parlant d'una qüestió que en allò polític sí que afecta a partits progressistes i és exclusiva de partits progressistes, perquè a vegades sembla que estan parlant d'una cosa distinta. Vostè ha fet una divisió que sol fer amb freqüència, a més, entre l'esquerra i la dreta. L'esquerra, naturalment, ha suposat un relançament de la sensibilitat a l'opinió pública i la dreta, idò atacs contra la consellera, menyspreu... A més vostè sempre recorre amb

arguments: suposa que per ignorància i per desinformació. Escolti, nosaltres som molt ignorant i estam molt desinformat, segurament, però no parteixi sempre d'aquesta mateixa premissa perquè per ventura no estam tan desinformat ni som tan ignorants en totes aquestes qüestions, i per ventura continuem aquestes qüestions a través de mitjans de comunicació i a través de la lectura de llibres i documents, i a través d'Internet.

Per ventura sabem altres coses; altres coses com que vostè s'ha limitat, per exemple, a llegir-nos -la part que m'interessava, sobretot- un article de n'Ignacio Ramonet. Vostè no és l'única que llegeix *Le Monde Diplomatique*; nosaltres també llegim i sabem que tota la seva explicació, aquesta teoria tan curiosa i, al meu mode de veure, també tan falsa, que allò s'ha produït és un desenmascament de les forces econòmiques mundials, bé, nosaltres segurament diríem que el que s'ha produït és un reposicionament de les forces de l'esquerra mundial una vegada que han quedat sense la possibilitat de desenvolupar la pràctica de les seves teories. Tot és opinable, naturalment. El que s'ha produït, certament, és un reposicionament de l'esquerra al voltant d'aquests processos, i a més això, de la lectura d'aquest mateix article del qual vostè ha anat seleccionant les coses que més li interessaven, es dedueix ben clarament; des de *la irrupción en la escena del subcomandante Marcos* i totes aquestes coses es dedueix ben clarament que el plantejament és aquest que jo li estic dient.

A més, si vostè..., jo no sé si vostè és afiliada al Partit Comunista d'Espanya, en qualsevol cas vostè està a Esquerra Unida, que sí, que dins el seu si forma part del Partit Comunista d'Espanya, el darrer congrés, que va ser el XVI Congrés, hi ha una notícia que no es pot deixar passar per alt: "*Francisco Frutos reelegido secretario general del Partido Comunista de España en tándem con Gaspar Llamazares (...) Unida, han aprovechado (...) congreso formación para lanzar su próximo objetivo político: liderar el movimiento antiglobalización*", no és vera? Per tant, veim que hi ha un fil conductor de caràcter ideològic i de caràcter polític.

Clar, aquí un s'ha de començar a demanar què passaria, què hagués passat si el Sr. Matas, culpable de tantes coses, per altra banda, se'n hagués anat a una reunió de la Internacional Liberal o de la Internacional Demòcrata Cristiana, o una cosa d'aquestes, amb recursos públics? S'hagués armat aquí *la de Dios es Cristo*, s'hagués armat un rebombori de tal magnitud... Vostè no era a l'anterior legislatura, però jo li puc dir que aquí es muntaven vertaders espectacles; record en concret, a més, una vegada que el Sr. Matas, en un viatge a Argentina, va prendre un tallat amb una sèrie d'afiliats del Partit Popular de Buenos Aires i això va ser..., vaja!, no es va fer una interpel·lació de miracle, però en qualsevol cas es va muntar un vertader espectacle.

Clar, nosaltres entenem que vostè ha anat a un viatge manifestament ideològic i jo entr, no vull entrar en el fons del Fòrum Social Mundial, i jo, si hagués d'opinar jo personalment, segurament opinaria que avui el món, l'opinió pública, el que demana és un diàleg entre Davos i Porto Alegre; això seria segurament la meua opinió particular com a seguidor d'aquestes qüestions, un diàleg en el món que permeti resoldre

algunes situacions que es posen de relleu també a Porto Alegre i també a Davos, perquè aquí feim unes valoracions que a vegades són injustes, però molt breument, Sra. Presidenta, perquè estic segur que el temps corre molt aviat, sí que vull fer una petita postillla a alguna de les notícies que són les que nosaltres tenim perquè, clar, hi havia un corresponsal que l'acompanyava, a vostè, i va fer una sèrie d'articles, va publicar una sèrie d'articles al *Diari de Balears* i a *Última Hora* que són vertaderament curiosos, alguns vertaderament impressionants i que sí que m'agradaria fer-hi un petit comentari i respecte als quals vostè també ens pot, li don peu fins i tot a explicar-nos què ha fet allà, perquè aquí es relata alguna d'aquestes coses.

"*Caro llega al Brasil para corredactar un modelo de globalización alternativo*". Bé, això és el que diu la persona que era aquí; vostè fa cara de no saber de què li parl. Aquí diu que *llegó ayer noche* i tal *con el objeto de redactar...*, y *que se entrevistará con líderes del Partido Comunista del Brasil, Partido dos Trabajadores*. Ja ens dirà vostè com anaren aquestes converses. Llavors, subsegüentment, diu que vostè vol importar del Brasil un model de govern obert a la societat perquè es va entrevistar amb un tal Joao Berbe que va dir que volien implantar una política d'organització social que superi l'herència que els ha deixat un executiu de dretes que ha governat durant 16 anys: "aquesta herència ens ha llegat una societat civil molt desarticulada i, per tant, el model de Porto Alegre és un model a imitar". Vostè no perd ocasió, eh?, per posar-nos blaus. Escolti, el que passa és que a Porto Alegre no ens coneixen, això és el que ens salva...

(Rialles)

...perquè vostè no perd ocasió per a posar-nos verds.

(Conversa inaudible)

No, no, ja ens coneixen a Porto Alegre.

L'entusiasme de l'enviat especial li arriba a fer titular: "De Mallorca a Porto Alegre units per lluitar per un món més just", en un dels seus articles, i el que ja és fins i tot..., bé, vertaderament denota...: "*Mallorquines y menorquines participan en el pistoletazo de salida del Fórum Social de Porto Alegre*", i no em resistesc a dir que "*en medio de esta multitud había una relativamente importante presencia de Baleares, a parte de la consellera de Benestar Social que gritaba: 'Todos unidos contra el neoliberalismo'*". Ens ha de dir si és vera o no, perquè és vertaderament...

Bé, aquí ho conta i ho posa entre cometes: "*Todos unidos contra el neoliberalismo*", la qual cosa a mi em sembla bé, jo no tenc res a dir, només em limit a descriure, bé, a recollir alguns d'aquests articles, algun d'ells tan curiosos com que "*los mallorquines y menorquines salen ilesos en el asalto a la sede del Fórum*". Es veu que hi va haver un assalt d'uns individus que volien robar un furgó de doblers però, clar, llavors quan un llegeix la notícia vostès encara no havien arribat, quan es va produir tot això. Per tant no sortiren il·lesos, simplement no hi eren en el moment en què va succeir tot això.

Sí, permeti'm que m'ho prengui amb un poc de broma, encara que, clar, la qüestió té menys broma, perquè no és aquesta una polèmica demagògica. Escolti, les polèmiques demagògiques quan a vostè no li agraden són demagògiques i quan li van bé, idò, escolti, ja estan bé.

Es va decidir, a més de moltes coses com rebutjar l'Organització Mundial de Comerç, que presentarien a la resta del Govern els acords del fòrum aquest de Porto Alegre perquè el Govern estudiàs la seva adhesió. Conti'ns si el Govern s'hi ha adherit. Per cert, la Internacional Socialista va prohibir als seus membres participar en aquesta reunió a Porto Alegre, convé recordar-ho perquè a vegades ens oblidam de totes aquestes coses. Conti'ns la seva reunió amb en Nelson del Moviment Sense Terra, que conta aquí que va tenir vostè, i expliqui'ns quines són les coses que podríem fer aquí del Moviment Sense Terra i de l'apropiació del territori pels que no són propietaris, si és que li sembla que és transplantable aquest projecte aquí. Ens agradaria que ens donàs sobre totes aquestes coses certament el seu punt de vista.

Jo no vull deixar de dir, perquè és important recordar, que tot això que ara reporta certs comentaris i tal, en definitiva ha suposat un desembors important de doblers. Jo crec que això estaria justificat per a nosaltres si creguéssim que valia la pena que es fes aquesta viatge i que es fes aquesta despesa. El problema no han de ser els doblers, el problema ha de ser que es justifiqui que valgui la pena. La veritat és que justificar que es vagi a Porto Alegre perquè es té qualche cosa a fer allà realment podria tenir una explicació, però nosaltres creim que justificar aquesta despesa de més de 4 milions de pessetes, entre altres coses fins i tot per contractar una persona perquè faci una recopilació de material audiovisual per fer una exposició, sincerament ens pareix excessiu i fora de lloc, i li ho deim amb tot el respecte, com és natural, amb tot el respecte que vostè no ens té quan ens insulta, amb tot el respecte i amb tota la consideració del món.

Jo estic segur que a Porto Alegre s'han dit coses importants i que hi ha hagut debats importants. Jo vull aquí, precisament per ressaltar alguna cosa positiva de Porto Alegre, he pres notes com per exemple de la intervenció d'en Michel Vaivey sobre el tema dels monopolis de les vacunacions i del monopolis dels medicaments, i crec que són aportacions molt interessants i molt a tenir en compte i que no es poden deixar de banda. En el que no estic d'acord és que la conclusió de totes aquestes coses sigui que *"la (...) desató un clamor que recorrió todas las dependencias del campus de la Universidad Católica y una multiplicidad de ONG se manifestaron de forma espontanea en los prados y explanadas reivindicando el derecho a la vida de los desposeidos"*. A mi em pareix que, la veritat, el discurs de l'esquerra avui i el discurs de Porto Alegre es un discurs que no és adequat a allò que la gent demana, per no parlar de coses tan curioses com *la democratización de los medios de comunicación*, que és un dels temes, un dels leit motiv, també, i que m'agradaria que m'explicàs què significa *la democratización de los medios de comunicación*, perquè és un concepte ben perillós en el millor dels casos.

En definitiva nosaltres pensam que no hi ha una justificació raonable per a aquest viatge; que aquest viatge suposa no vull dir una excursió, perquè no crec que sigui el seu tarannà, no la vull criticar en aquest sentit, entenguí'm, jo no crec que vostè se n'hagi anat d'excursió al Brasil i, bé, crec que el comentari del Sr. Martín Soledad ha de ser interpretat -si vostè va quedar o no al carnaval..., no hi va quedar, evidentment- *animus (...)*, no té..., és vertaderament irrellevant i vostè no ha de convertir això en un argument vertaderament polític. Jo crec que vostè hi va anar perquè creia que hi havia d'anar, el que passa és que crec que és una equivocació creure que ha d'anar a aquest tipus de reunions representant el Govern de les Illes Balears, que no hi té realment res a fer, perquè crec que cap de les conclusions és vertaderament aplicable a les Illes Balears i cap dels debats afecta directament les Illes Balears, i per ventura això està justificat des del món de l'esquerra, però no està justificat des del món de les institucions, i és molt important que sapiguem distingir, que sapiguem distingir, Sra. Consellera, el que són les institucions i el que són els partits polítics, i nosaltres creim que vostè ha fet un ús partidista de la conselleria.

Pot capejar tot el que vulgui, però és la nostra opinió i vostè té l'obligació, com a mínim, de respectar-la. La nostra opinió és que vostè ha fet un ús partidista dels recursos públics i ha anat a un fòrum de debat d'esquerres -acab, Sra. Presidenta- amb recursos públics, i això sempre és criticable, sempre és criticable, màxim quan precisament el partit o la coalició de la qual vostè forma part s'ha vengut mostrant especialment vigilant d'aquestes situacions quan afecten a altres. Per tant, convé ser capaç de reconèixer, encara que sé que aquest és un comentari absolutament de cara a la galeria perquè vostè, això, no ho farà, reconèixer que ha estat un error realitzar aquest viatge i, per molt que vostè rigui i pot riure tot el que vulgui, això a mi m'és absolutament igual, per ventura no ha estat un error fer aquest viatge, però sí que ha estat un error fer-lo amb recursos públics, amb recursos d'aquesta comunitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Per contestar les preguntes té la paraula la Sra. Consellera de Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sra. Presidenta. Contestaré en primer lloc al Sr. Fiol, representant del Partit Popular, si m'ho permeten.

Miri, Sr. Fiol, vostès tenen una idea de la política realment molt curiosa, i de les institucions. Quan vostès estan en política fan la seva política; quan els altres estan en política hem de ser apolítics. Això recorda aquella màxima del general Franco que deia: *"Haz como yo, no te metas en política"*, ¿verdad? Miri, el cas és que vostès volen confondre la idea que aquells que som a les institucions no representam el que representam; quan vostès estaven a les institucions representaven el que són, la dreta, i quan nosaltres estam a les institucions representam el

que som, l'esquerra, en aquest cas, en el cas d'aquest govern, un govern de progrés, un govern d'esquerres, plural, molt plural, un govern d'esquerres com diu sempre el Sr. Buele, nacionalista, ecologista i d'esquerres, i per tant el que feim són polítiques d'esquerres. El discurs que vostè manté permanentment és que cada vegada que feim la nostra política, que és política d'esquerres, estam tergiversant i estam utilitzant les institucions que, en teoria, haurien de fer la política neutral que feia el general Franco, que era, en definitiva, la política de dretes, perquè la política de veres és la seva, l'única política possible és la política de dretes.

Idò miri, Sr. Fiol, ara en aquest govern estam les persones d'esquerres; a més, en un govern d'esquerres plural en el qual fins i tot hi ha comunistes, i quan vostès ens diuen i em diuen comunista com una manera d'insultar-me, jo no em sent insultada, ni molt manco, però en canvi sembla que vostès cada vegada que se'ls diu el que són, que són de dretes, se senten insultats; per alguna cosa serà, tendran un sentiment de culpabilitat de sentir-se realment el que representa i el que és la dreta, perquè la dreta, en definitiva, representa i és tot el contrari de l'esquerra, i la dreta precisament estava representada a Nova York mentre l'esquerra, realment l'esquerra plural i la gent del món que lluita per les igualtats, estava representada a Porto Alegre.

Miri, jo una altra qüestió. No li contestaré sobre aquestes cites que m'ha llegit sobre el corresponsal perquè són cites seves, no són meves. Per començar s'hauria de..., jo crec que hauria de distingir el Partit dels Treballadors del Partit Comunista de Brasil, que són dos partits diferents; és cert que el Partit Comunista de Brasil dona suport al Partit dels Treballadors, però no és el mateix. Per tant jo no li contestaré sobre una sèrie d'imprecisions i qüestions que hi ha allà. Si he dit o no "Tots contra el neoliberalisme" tampoc no li contestaré; per suposat estic d'acord en què tots hem d'estar contra el neoliberalisme, i "*Trabajadores del mundo, uníos*", clar que hi estic d'acord, faltaria més! Jo crec que això és una cosa que a la fi vostès han d'acceptar, han d'acceptar que en aquest govern hi ha gent que pensa molt diferent de vostès. Ho ha dit el representant del Partit Socialista: aquí hi ha una contradicció bàsica, una manera de fer política diferent i una manera de pensar radicalment distinta.

Per tant, és cert que jo no venc aquí a explicar, sobretot al Partit Popular, les conclusions ni allò de què es va parlar a Porto Alegre. Jo no he volgut comparèixer aquí per donar-li conclusions; aquestes conclusions s'han fet debats fora d'aquí, s'han fet debats en els partits polítics, s'han fet debats públics, la plataforma que s'ha creat, el Fòrum Ciutadà, està fent debats i s'està parlant de les conclusions i dels continguts de Porto Alegre. Jo venc aquí bàsicament a contestar les seves crítiques i també a les seves mentides, i per deixar una vegada més palesa la diferència entre vostès i jo. Per tant no em digui que no he entrat en qüestions concretes perquè no era el meu objectiu entrar en qüestions concretes. A més, si vostè em diu que llegeix sobre el Fòrum Social Mundial, i que llegeix *Le Monde Diplomatique*, què li he d'explicar jo que no li explicaran millor a *Le Monde Diplomatique*? Per tant no val la

pena per a res dedicar ni un sol moment a explicar-li, a vostè, sobre una cosa en la qual no ens posarem mai d'acord.

Realment, de tot el que vostè m'ha dit realment és que és molt difícil contestar amb un fil argumental, perquè eren qüestions realment inconnexes. A mi em preocupa que una persona que està en un parlament democràtic i que forma part, al cap i a la fi, d'un partit democràtic, cada vegada que parla dels pobres, dels desheretats del món, faci servir aquest to que realment demostra que el que vostès fan respecte a aquest govern, a aquesta consellera, respecte al fòrum social mundial, és menysprear tots aquells que pensen diferent a vostès, i menysprear tots aquells que creuen possible lluitar contra la desigualtat però, bé, aquest és el seu tarannà, que és ben diferent del meu i, per suposat, ben diferent de la meva ideologia.

Miri, aquest moviment, i Porto Alegre n'és la mostra, demostra, no com vostè ha dit que l'esquerra ara s'està..., no ho sé, ha dit també una frase que volia menysprear o desvaloritzar el que està fent l'esquerra, miri, el que està passant ara precisament és que després, com he intentat explicar a la meua primera intervenció, després d'una dècada realment d'aturada de l'esquerra, d'una dècada d'hegemonia del pensament únic, ara, ara, l'esquerra social i l'esquerra política i, a més, a nivell mundial, s'està organitzant. Ara, a partir del Fòrum Social Mundial i de tots els moviments alternatius als fòrums de l'Organització Mundial de Comerç i del Banc Mundial, s'està demostrant que sorgeix el que pot ser una nova internacional. Jo comprenc que això, a vostès, els posi nerviosos, tan nerviosos com estan des que els partits d'esquerres, els partits progressistes formam part del Govern.

Per tant, el nostreencontre, afortunadament, és absolutament impossible. Quedi constatat que vostès -i permeti-m'ho una vegada més- fent crítica a un fòrum mundial que, com he dit al principi fins i tot el secretari general de les Nacions Unides va saludar els seus participant, vostès, una vegada més, van fer el ridícul demostrant que desconeixien què hi ha darrere de tot un moviment que, per suposat, els espanta, però jo crec que tenen motius per espantar-se, perquè realment l'esquerra social i l'esquerra política s'està definitivament organitzant.

Respecte a les aportacions dels portaveus del Partit Socialista de Mallorca i del PSIB-PSOE, sí que he de dir que, clar, és difícil extreure conclusions que tinguin una aplicació immediata, però si els he d'explicar que quan precisament des de la conselleria, coordinat per la Conselleria de Benestar Social però des del conjunt del Govern es van convocar i es van posar en marxa les jornades de participació social i voluntariat en el mes de desembre a Eivissa, vàrem posar com a una de les conferències clau, vàrem demanar que vengués una persona, André Passos de la Prefectura de Porto Alegre, i per què? Perquè sabíem que l'experiència de Porto Alegre era una experiència que ens podia ensenyar moltes coses sobre participació. És cert que el pressupost participatiu tal i com l'apliquen a Porto Alegre ara per ara immediatament seria impossible d'aplicar, però nosaltres vàrem aprendre que aquest pressupost participatiu era el resultat de molts d'anys de feina

participativa, al cap i a la fi Porto Alegre no és una ciutat molt diferent a una ciutat europea, sorprèn perquè és una ciutat molt semblant a les ciutats europees, o més bé a les ciutats d'Argentina o d'Uruguai, no és la típica ciutat d'Amèrica del Sud o Amèrica central, realment era 15 anys abans una societat molt desmembrada, poc participativa, desarticulada, amb nivells de pobresa, però també amb uns certs nivells de benestar social i amb una classe mitja molt extensa, una ciutat industrial i per tant, no una ciutat pobra en el sentit que coneixem com ciutats pobres d'Amèrica llatina. Però va ser a partir de processos que aquí en aquest Govern vàrem posar en marxa des del principi, a partir de petits moviments que feien possible que la gent participés en decidir, en opinar sobre qüestions concretes, crear fòrums de debat sectorial, fòrums de debat en els barris quan es va començar a instaurar aquesta idea que a més d'opinar podien decidir sobre petites coses. Per tant, la participació és un procés que es va formant poc a poc i que poc a poc va calant perquè fa possible que la gent es cregui que la seva veu i la seva participació té un reconeixement i té un resultat.

Per tant, vàrem veure que l'experiència de Porto Alegre no era tan llunyana, de fet aquí alguns municipis com Còrdova, San Fernando, a Rubí es fan experiències d'aquest tipus, però experiències que comencen a germinar, que comencen a créixer. Per tant, jo no estic d'acord amb vostè en el cas del portaveu del Partit Socialista, jo pens que realment sí és possible, no és possible ara per ara, però amb uns anys més de Govern progressista podríem avançar moltíssim en allò que és la democràcia participativa. Aquesta va ser la conclusió quan fa unes setmanes el President del Govern va rebre a la gent que va participar des de REAS, (*Red de Economía Alternativa y Solidaria*) de diferents sindicats de les Illes els va rebre un poc també per parlar de les conclusions i de com aplicar a la nostra comunitat i vàrem acordar continuar parlant de com incidir en la possibilitat que les organitzacions socials tenguessin un paper actiu en el que és opinar i decidir sobre les coses. Aquesta experiència s'ha posat en marxa sobre les lleis, ara mateix la Llei de cooperació que està en debat, per dir una de les lleis, ha estat una llei clarament participada hi han participat totes les organitzacions que treballen en cooperació de les nostres Illes, fins i tot, tots els partits polítics, sense cap excepció. Jo crec que aquesta és una forma distinta de fer política i aquesta és una forma que ens apropa a la forma de fer política de Porto Alegre, realment és interessant conèixer aquella experiència per adonar-se'n que no és tan llunyana i no és tan impossible. Va ser per això també que es va elegir Porto Alegre com el lloc allà on ubicar aquest moviment i aquest fòrum social mundial en el qual conflueixen totes aquestes sensibilitats i iniciatives que el que volien era un món diferent, Porto Alegre era l'exemple viu de fer política d'una altra manera era possible.

No sé, jo crec que realment els fruits es recullen poc a poc i estic segura que dins la nostra societat està fructificant un sentiment diferent, està fructificant també una confiança que hi ha polítics que creuen que és possible fer política d'una altra manera i a la vegada està fructificant tot un moviment social que jo crec que a curt termini, tan ràpid com ha evolucionat tot aquest moviment antiglobalització tindrà conseqüències importants, precisament per això pel benestar dels ciutadans i

ciutadanes de les nostres Illes. Però bé, aquesta és una petita aportació que jo puc fer i en tot cas és entre tots que hem de construir aquest futur. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, el mateix batle de Porto Alegre diu que el pressupost participatiu no és exportable a un altre indret, declaracions seves, perquè seria una contradicció en el sistema que tenim aquí, no perquè es vulgui no es fa política per voluntarisme, la participació política ha d'estar determinada per una cosa que li diuen la Constitució i els representants que tenen la seva funció a fer i no ens han de carregar, encara que funcionin malament, són els partits polítics i els partits polítics són els portaveus de les diferents sensibilitats que confronten les persones que participen en la política.

Passar d'un estat democràtic com és el nostre amb el sistema que tenim acceptat i diu la Constitució, allà on la política es fa a tràmits dels partits polítics, passar a un sistema semiassembleari no està ni permès per les lleis, no deixa de ser un acte de voluntarisme en aquests moments pensar que en la legislació actual és possible arribar a un grau que justifiqui només per una cosa i és a veure si l'atenció del ciutadà per la qüestió pública augmenta, però res més, no perquè sigui més democràtic, ni perquè signifiqui un estadi superior de democràcia, un sistema que pot tenir tots els seus avantatges a un país com és Brasil i molt més clarament a Porto Alegre allà on efectivament hi havia una classe mitja, més o manco il·lustrada, però sobretot cohesionada que va permetre fer aquesta experiència. Quan he dit que les experiències no són traslladables, ni la de Porto Alegre ni la d'un altre lloc, el context social, geogràfic i històric allà on s'aplica una solució política no es pot mirar mai com a una recepta miraculosa a un altre, per molt avançada que sigui. En funció d'açò s'ha d'expressar des del meu punt de vista que hi ha coses positives en referència a participació, però l'experiència de Porto Alegre amb el sistema jurídic que governa la participació en aquest país, el nostre, és òbviament un acte de voluntarisme, però no pot ser una realitat immediata ni molt manco, posat en el temps jo no som ni pessimista ni optimista, consider que Porto Alegre és molt important i els ensenyaments d'allà alguns són aprofitables, però en absolut m'atreviria ni afirmar ni negar el que succeirà en el futur perquè òbviament els esquixos socialistes em varen demostrar que no confiés massa en el futur.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons. A continuació té la paraula el Sr. Fiol en nom del Grup Popular.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Procuraré ser breu, però sí vull fer algunes puntualitzacions a la intervenció de la consellera. Naturalment que el Sr. Kofi Annan pugui saludar el fòrum, pot saludar a tothom, jo no crec que el problema sigui que es produeixi el fòrum social mundial, a mi em sembla bé, aquí discutim una altra cosa, discutim que les institucions, en concret la institució que vostè representa s'hagi de gastar 5 de pessetes per anar a aquest fòrum. Això és el vertader motiu de discussió, clar a vostè aquest debat no li agrada i escolti nosaltres quan li deim comunista o parlem dels comunistes, a vostè li sembla un insult, és una definició no crec que ningú es pugui sentir molest, jo no ho dic en cap to pejoratiu, és una forma d'identificar el pensament de les persones, el comunisme és un corrent de pensament totalitari que està molt explicada i molt documentada i els que es senten comunistes, ni ha res a dir, és una cosa que està molt bé.

Sí que ha dit una cosa que jo he de rebatre, una menor i una gran, la menor però no menys important i és que vostè ha dit que la nova majoria social estava en el Brasil, estava a Porto Alegre i la dreta estava a Nova York i això no és així, jo li vull dir que Nova York no hi havia la dreta a Nova York hi havia les institucions, institucions legalment constituïdes a països democràtics, convé no perdre aquesta perspectiva perquè la perdem molt freqüentment. Els caps d'estat que anaren enlloc de Davos a Nova York pel fet de l'11 de setembre eren autoritats constituïdes o nomenades, mitjançant processos democràtics, ja li ho he explicat alguna vegada, directe, secret, participatiu allà on es tria a les persones que han de decidir. Això és molt important perquè acceptam i el Sr. Ramonet, en el seu article, una espècie de fal·làcia on diu que els que no tenen res estan a una banda i el capitalisme i els que oprimeixen estan a l'altra, no oblidem que també estam parlant de processos democràtics, nosaltres també hi estam inclosos i també inclouen el sistema hereu del segle XIX, segons el propi batle de Porto Alegre esgotat el contracte social del segle XIX a un article recentment publicat a *El País*, sinó plenament vigent i molt vigent com a aquesta comunitat que ens regim per un sistema democràtic participatiu on tothom hi pot accedir mitjançant llistes electorals.

També li vull dir dues coses més, una que jo crec que no ha vingut a explicar res, vostè ha vingut i ens ha contat el que ha volgut, no ens ha contat absolutament res d'allò que va fer, no ho conti allà vostè... Em deixi acabar Sra. Consellera. De les conclusions i continguts ens ha dit que a nosaltres no ens ha de donar cap explicacions, però hi ha hagut una cosa que específicament m'ha molestat i ho vull posar de relleu com a mínim perquè quedi constància en el *Diari de Sessions* i que la presidenta prengui bona nota perquè jo crec que és un motiu a tenir en compte. Vostè ha arribat a dir que, a part de contestar les nostres mentides, això és una opinió, "*no vale la pena explicarle a usted nada de lo que nosotros hacemos*", això li he de dir, sí ho ha dit expressament així, que no val la pena, per a vostè no val la pena explicar-nos el que fa. Miri, li diré una cosa, mentre en aquesta comunitat autònoma i aquest país no hi hagi un sistema de democràcia participativa, sinó que hi hagi un sistema de democràcia formal, allà on el Govern s'elegeix en

el Parlament, el Govern té l'obligació de venir aquí a donar explicacions als diputats i contestar les preguntes que li fan i contestar tot el que li demanen, ja pot fer totes les carusses que vulgui perquè això ho tenc absolutament clar, a més com que jo he estat aquí on és ara vostè i n'he hagut de contestar de tots colors, aquesta és una obligació que vostè no en pot defugir, la pot eludir "*saliéndose por la tangente*", com se sol dir, és un ús parlamentari que tothom accepta, el conseller ve aquí i "*se escaquea*" ens conta una altra cosa, però que explícitament ens digui que no li mereix la pena donar-nos explicacions és una cosa que jo a vostè no li accept, no li accept perquè vostè té obligacions específica i expressa de venir a aquesta tribuna a donar explicacions als parlamentaris que són els representants dels ciutadans de les Illes Balears, grups petits i grups grans, com és aquest cas. Per tant, això és una cosa que no podia deixar passar per alt.

En definitiva, consellera ens ha decebut la seva presentació d'avui, ens ha decebut no perquè no tenguéssim esperances en sentir alguna cosa interessant, les teníem, sinó perquè certament no ha dit res, no ens ha contat res d'allò que ha fet, no ens ha explicat res d'allò que ha fet a Porto Alegre, no ens ha explicat res d'allò que pugui ser aplicable o interessant per a les seves activitats a desenvolupar dins les pròpies funcions del Govern de les Illes Balears. Per tant, nosaltres pensam que aquest ha estat un viatge desafortunat, en el sentit que ha estat finançat amb fons públics per a una causa específicament partidista i molt content ha d'estar que tot quedi en un debat parlamentari, un debat en comissió, un debat amable si em permet l'expressió. Naturalment si això hagués estat a l'inrevés, li puc assegurar que sé perfectament del que parl, aquí s'hagués muntat fins i tot una manifestació. Per cert per manifestar-se contra el liberalisme, o neoliberalisme, no cal anar-se'n a Porto Alegre, vostè pot organitzar una manifestació a l'Hort del Rei i ens sortirà més barat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera de Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Miri Sr. Fiol, dues coses només. Primer es contradiu perquè realment tota aquesta crítica d'un viatge que no servia per res, que no tenia sentit que un representant del Govern hi formés part, però en canvi ve aquí, per cert té una compareixença demanda per part meua i manté esperances de sentir alguna cosa interessant, no sé com ha de sentir alguna cosa interessant realment d'un viatge i d'un fòrum que no aportava res a aquesta comunitat, ni aquest Govern, ni a aquesta institució, jo crec que es contradiu.

Després en el seu to més propi vostè fa demagògia i vostè vol que consti en acta que jo he dit el que no he dit, el que vostè treu de context. Miri Sr. Fiol jo el que li he dit, no he dit mai que no hagi de donar explicacions davant aquest Parlament

perquè de fet estic aquí precisament perquè he volgut ser jo present en aquest Parlament, hi ha qüestions que no he entrat en detall perquè després hi ha preguntes i ja li contestaré, però vostè treu de context i d'aquí de la seva opinió en fa un màxima. El que sí és segur Sr. Fiol és que sobre el tema de l'antiglobalització jo amb vostè no discutiré perquè no arribaré a cap conclusió, això és el que li he dit i això és el que repetesc, no arribaré a cap conclusió perquè estam a llocs clarament contraposats i continuarem sent a llocs clarament contraposats, la meua voluntat de donar explicacions en aquest Parlament està clarament palesa aquí perquè som aquí present. Per tant, Sr. Fiol no tregui les coses de context i no faci demagògia, jo crec que ja n'han feta molta en aquest tema del viatge a Porto Alegre.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

1) Pregunta RGE núm. 405/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a motius del viatge a Porto Alegre realitzat per la consellera de Benestar Social.

2) Pregunta RGE núm. 406/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despeses de desplaçament ocasionades pel recent viatge a Porto Alegre de la consellera de Benestar Social.

3) Pregunta RGE núm. 407/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a despeses produïdes pel viatge a Porto Alegre de la consellera de Benestar Social.

4) Pregunta RGE núm. 408/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comitiva del viatge a Porto Alegre.

5) Pregunta RGE núm. 409/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'activitats al qual va participar la consellera de Benestar Social a Porto Alegre.

6) Pregunta RGE núm. 410/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la democràcia participativa de Porto Alegre a les Illes Balears.

Per tant, passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les preguntes RGE núm. 405/02, 406/02, 407/02, 408/02, 409/02 i 410/02.

Per formular la pregunta 405/02, relativa al motiu del viatge a Porto Alegre realitzat per la Consellera de Benestar Social, intervé el Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular, autor d'aquesta.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Retir les preguntes perquè entenc que estan compreses dins el debat que s'ha produït anteriorment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència de l'Hble. Consellera, acompanyada pel director general de Cooperació.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma